

NAŠA POŠTA

Naši zajčki

Pri nas imamo zajčke. Ko bi vi videli, kako so lepe te naše drobne živalce. Nekoč je brat naredil mali zabojček za zajčke, ki so bili še v globoki luknji. Potem sva šli s sestro, da bi jih spravili v zaboj. Jaz sem jih vlačila za ušesa iz luknje. Mala štiriletna sestra se kar ni mogla nagledati, tako so bili živo pisani. Ali veste, koliko sem jih navlačila? Kar celih deset. To je bilo veselja. Sedaj so že čisto krotki. Pa precej razvajeni. Kadar pridem v hlev, so vsi krog mene in hočejo kruha. Skrbno jim polagam hrano, da bodo prej zrasli, ker jih bom potem prodajala. Hočem sama zaslužiti denar za »Vrtec«, ker mi ga mama tako težko daje.

Angela Ropič, Sv. Ožbolt ob Dravi.

Dragi gospod urednik!

To je moje prvo pismo, ki ga Vam pišem. Doma sem iz Št. Jerneja na Dolenjskem. Sedaj hodim v II. meščansko v šmihel in sem gojenka. Tukaj je zelo prijetno. Č. sestre, ki nas uče, so zelo dobre in prijazne.

Učim se precej dobro. Imela sem najboljše izpričevalo izmed gojenk. — Ali včasih pa le prikoraka kakšen cvek proti.

Zelo rada čitam »Vrtec«, katerega z veseljem pričakujem.

Na počitnicah sem bila v Ribnici pri prijateljici Marici. Ona hodi v IV. meščansko in sva skupaj. Bili sva pri Novi štifti na božji poti. Zelo lepo je bilo, da ne morem pozabiti. Imava se zelo radi.

Srčno Vas pozdravlja

Marija Zagorc,

dij. II. r. m. š., šmihel 3, Novo mesto.

Spoštovani gospod urednik!

Pišem Vam prvo pismo, za katero upam, da ga boste sprejeli. Doma sem iz Črnuče pri Ljubljani. Gotovo ste bili že tudi Vi kdaj v naši lepi vasi. Meni so Črnuče najljubše, ker so moja rojstna vas.

V Črnučah je mnogo ljudi, ki se prevzivljajo s poljedelstvom in živinorejo.

V naši vasi je mnogo otrok, zato so morali leta 1938 zidati novo šolo, ki je zelo prostorna in lepa.

Pri nas doma imamo lepi beli kozi. Ena bo imela čez 14 dni mlade. Bratec skrbi še za naše zajčke, jaz pa za kocke.

G. urednik, ko bo imela naša koza mlade, Vas najprisrčneje povabim, da si jih pridete ogledat. Naša hiša se nahaja ob glavni cesti in ima številko 76.

Prejmite prisrčne pozdrave od

Pečar Jelke.

Cenj. g. urednik!

Tudi v naši šestrazredni šoli v Petrovčah je mnogo naročnikov »Vrtca«, vendar se nobeden nič ne oglasi pri Vas. Zato sem se jaz ojunčila, da Vam napišem par vrstic o našem kraju.

Petrovče je vas, ki je znana ne samo po celi Savinjski dolini, ampak še širom Slovenije po znameniti romarski cerkvi Matere božje, kamor prihaja, zlasti ob shodih, mnogo pobožnih romarjev. Pri nas se kmetje največ pečajo s hmeljarstvom, ki donša v nekaterih letih lep dobiček. Nekoč je prišel tujec in, videč nasade hmelja, je dejal: »No, tukaj jim pa ne bo treba fižola stradati.« Če se boste, dragi čitatelji »Vrtca«, vozili tod mimo, da boste vedeli, da to ni fižol. Vas, cenj. g. urednik, pa povabim, da si pridete ogledat ta naš lepi kraj.

V upanju, da moje pismo ne bo romalo v koš, Vas lepo pozdravlja

Tončka Hauptman,

uč. 6. raz. v Petrovčah.

Kravica prodana

Pridna bodi, kjer koli boš,
četudi malo krme dobila boš,
in mleka dosti daj!
Al' res te več ne bo nazaj?

Pridna si mi bila vedno, krava,
čeprav je bila na paši majhna trava.
Enkrat me še poglej lepo,
preden te od tod ženo.

Metelko Franc,

učencec III. razr. na Studencu pri Sevnici.

Moje pesmi

1. Moj bratec

Moj bratec je srčkan fantiček,
prepeva kot ptiček,
se pogovarja kot modrijan,
pri tem pa je ves dan zaspan.

2. Moj bratec

Jaz imam pa takega bratca doma,
ki se jokati zna,
ki se smečkati zna,
kot da se sonček smehlja.

3. Ptiček

Tam stoji zelen grmiček,
v njem prepeva droben ptiček.
Zapel je pesmico sladko,
da v vsakem srcu je lepo.

4. Škratek

Tam stoji hišica,
majcena hišica,
v njej škratek živi,
ravno danes svoj rojstni dan slavi.
Jaz želim mu »Vse najboljše«,
naj bo vedno dobre volje.

Guzelj Ladislava,

učenka II. a razreda, Ljubljana, licej.

Cenjeni gospod urednik!

Letos se prvič oglašam v Vašem lepem listu »Vrtcu«. Doma sem z lepega Bleda. Naj Vam malo opišem svoj rojstni kraj. Bled leži v lepi savski dolini, ki jo obkrožajo ponosne Julijske Alpe in zelene Karavanke. Zato je Bled zaradi svežega planinskega zraka zelo zdravo letovišče in kopališče.

Središče vse blejske lepote je jezero. Malokje ima narava v tako malem obsegu toliko lepote kakor prav na Bledu.

Prvak slovenskih pesnikov France Prešeren opeva lepoto Bleda takole:

»Dežela Kranjska nima lepš'ga kraja,
kot je z okolšč'no ta podoba raja.«

V sredini jezera je krasen otoček s cerkvico Matere božje. Ob eni strani jezera se dviga na strmi pečini starodavni blejski grad, kot mogočen čuvar Bleda; v ozadju pa se dviga Triglavsko pogorje.

Bled ima tudi veliko hotelov in vil, kamor pride v poletnem času mnogo gostov z vsega sveta.

Vsako leto, ko jezero zamrzne, so na ledu motorne tekme.

Prav prisrčno Vas pozdravlja

Anton Črnologar,

uč. VIII. oddelka ljudske šole na Bledu.

Dragi g. urednik!

Oglašam se prvič v »Vrtcu«, ker sem še majhna. Stara sem osem let in hodim v 3. razred. Moj bratec Slavoj pa v 2. razred. Sestavila sem pesmico in prosim, če bi jo natisnili v »Vrtcu«.

Večer

Mrači se, mrači,
že avemarijo zvoni.
So žabice v mlakah začele svoj rega
in ptički že spe.

Tam v hišici beli pa dete bedi,
na nebu lepo že zvezde migljajo
in dete zaspil.
Ga jutranje sonce spet prebudi,
potem na trato leti
in rožice trgat hiti.

Lepo Vas pozdravlja

Vlasta Makarovič,
učenka 3. r., Lučine.

Iz uredništva

Nekateri dopisniki ne vedo, da morajo biti rokopisi pisani samo po eni strani papirja. Med vrstami naj bo toliko prostora, da je mogoče še kaj popravljati. Uredništvo sprejema samo rokopise, upravnništvo pa vse, kar zadeva naročnino. Rokopisov ne vračamo. Uredništvo pri najboljši volji ne more odgovarjati posameznikom. Dobre stvari pridejo prej ali slej na vrsto. — Ugankarji naj na pisma prilepljajo znamke za 1 din 50 p, ali pa sporoče rešitve po cenejši dopisnici.